

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 22. oktober 2025 blev i sag nr. 103720:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Aros Forsikring
Viby Ringvej 4
8260 Viby J

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 2/6 2025 har klageren bl.a. anført:

"Den 9. juni 2021 blev jeg, ..., angrebet af en stor [hund] under en løbetur nær mit hjem. Hunden bed sig fast i min venstre underarm, hvilket medførte et dybt sår, der blev behandlet med seks sting på skadestuen samme dag.

Skaden blev anmeldt til Aros Forsikring, og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) vurderede i marts og igen i maj 2025, at jeg har et samlet varigt mén på 5 %, bestående af fysiske mén (år og nervegener) samt psykiske mén i form af angst for hunde. AES fandt, at der – trods manglende psykologkontakt – var dokumenteret en rimelig og sandsynlig sammenhæng mellem hændelsen og mine psykiske reaktioner.

Aros Forsikring har imidlertid afvist AES' vurdering og konkluderet, at mit varige mén er under 5 %. De henviser til, at der ikke foreligger lægelig dokumentation for psykiske følger, og afviser samtidig at tilbyde eller anerkende en psykologvurdering.

Jeg har tilbudt at lade mig vurdere af en psykolog, hvilket Aros har afslået. På den baggrund anmoder jeg nu Ankenævnet for Forsikring om at tage stilling til sagen.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg ønsker, at Aros Forsikring anerkender Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings (AES) vurdering af et samlet varigt mén på 5 %, herunder 3 % for fysiske mén og 2 % for psykiske mén som følge af hundeovertallet den 9. juni 2021.

Jeg ønsker dermed, at selskabet:

Udbetaler méngodtgørelse svarende til 5 % varigt mén i henhold til policen.

Ankenævnet for Forsikring

2.

103720

Anerkender, at de psykiske mén (angst for hunde) kan indgå i vurderingen, også selvom jeg ikke har søgt psykologbehandling tidligere.

Ikke bruger manglende lægehistorik imod mig, da jeg har tilbudt at få foretaget en psykologisk vurdering – hvilket selskabet selv har afvist at inddrage."

Selskabet har den 17/6 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten

Indledningsvis vil jeg gerne italesætte for jer, at jeres resultat i denne sag vil få stor betydning for ikke blot vores sagsbehandling af personskadesager, men også landets øvrige forsikringsselskaber.

Herefter kan jeg oplyse, at tvisten drejer sig om årsagssammenhæng, herunder hvilket bevis, som en forsikringstager (herefter 'klager') skal kunne fremlægge, i relation til såvel straks- som bro-symptomer, når det drejer sig om et psykisk mén.

I nærværende sag har vi betalt for en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, idet jeg dog må oplyse, at vi ingenlunde kan tilslutte os deres vurdering af årsagssammenhæng i denne sag, når det kommer til deres vurdering af klagers psykiske mén.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at det varige mén efter hundebiddet samlet udgør

5 %, hvoraf 3 % udgør vanskelse og 2 % udgør psykisk mén. Der henvises til bilag A og B.

Vi, og vores lægekonsulent, jf. vedlagte bilag C, er enige i, at ménet som følge af vanskelse – isoleret set – er mindre end 5 %.

Vi, og vores lægekonsulent, er imidlertid ikke enige i, at klager har godtgjort et varigt psykisk mén efter hundebiddet, hvorfor det samlede varige mén efter hændelsen ikke kan løftes op på mindst 5 %, hvorfor klager af denne grund ikke er berettiget til mén godtgørelse.

Det er således vores opfattelse, at det varige mén samlet set er mindre end 5 %, da klager ikke har løftet sin bevisbyrde for årsagssammenhæng mellem hændelsen og klagers psykiske mén, og tvisten drejer sig herom.

Bevisbyrde og beviskrav

Denne sag, som I skal vurdere, er en privat ulykkessag.

Det er således **klager**, der skal bevise, at der er den fornødne sammenhæng mellem hændelsen og klagers aktuelle gener.

Klager skal med **overvejende grad af sandsynlighed** (mere end 50 %) bevise, at der er årsagssammenhæng.

Beviset skal løftes i relation til samtlige elementer i årsagssammenhængsvurderingen, hvilket bl.a. omfatter:

- Strakssymptomer, dvs. troværdige oplysninger om symptomer, der ligger tidsmæssigt tæt på tilskadekomsten.
- Brosymptomer, dvs. oplysninger om vedvarende symptomer, idet der ikke må være symptomfrihed i en længere periode.

Aros gør gældende, at klager hverken har dokumenteret straks- eller brosymptomer i relation til sine psykiske gener, hvorfor klager af denne grund ikke har godtgjort årsagssammenhæng mellem hændelsen og klagers psykiske gener, jf. nærmere herom nedenfor.

Skadesanmeldelsen

Hændelsen fandt sted d. 9. juni 2021, hvor klager blev bidt i armen af en hund.

Klager anmeldte skaden til Aros, og skadesanmeldelsen fremlægges som bilag D.

Det fremgår heraf, at ulykken bestod i, at klager blev angrebet af en hund, og under spørgsmål '*Hvor på kroppen er der sket skade*', har klager svaret: '*Venstre underarm*'.

Der er således ingen oplysninger i skadesanmeldelsen om, at klager var psykisk påvirket efter hændelsen. Det er ellers sædvanligt, at kunderne nævner både fysiske og psykiske gener allerede i en skadesanmeldelse.

Det kan herefter oplyses, at klager vedlagde bilag E til sin skadesanmeldelse. Det fremgår af side 5 i bilag E, at klagers ønske til Aros var at få erstatning for varigt mén pga. ar på underarmen, betalt advokatbistand, og at hunden blev aflivet, så lignende hændelser ikke gentog sig.

Lægelige akter

Klager opsøgte skadestuen allerede på skadedatoen, dvs. d. 9. juni 2021, hvor klager beskrev, at klager var blevet bidt i sin venstre arm af en hund under en løbetur.

Der er INGEN oplysninger om psykisk påvirkning af/efter hændelsen i skadestuejournalen.

Klager opsøgte herefter egen læge d. 11. juni 2021, hvor forbindingen blev skiftet. Der var ikke tegn på infektion. Der oplyses fortsat INTET om psykiske følger/påvirkninger efter hændelsen.

Herefter er der en række lægekonsultationer, bl.a. 21. juni 2021, hvor klager var hos egen læge for en opfølgning på generne efter hundebid. Der var fortsat ingen mistanke om infektion og fortsat ingen oplysninger om psykisk påvirkning efter hændelsen. Tilsvarende d. 1. september 2021, hvor klager henvendte sig hos egen læge pba. gener fra arret, der føltes tyk/arvævsramt, hvilket klager gerne ville have fjernet hos en kirurg. Dette gør sig videre gældende for konsultationsnotatet af 22. september 2021, hvor klager blev henvist til en speciallæge grundet gener fra arvævet, men eventuelle psykiske gener blev fortsat ikke nævnt hos lægen. Fælles for alle disse konsultationsnotater hos egen læge er, at der i INTET tilfælde nævnes eller journalføres psykiske følger/påvirkninger o. lign. efter hændelsen. Der er således INTET lægeligt notat med oplysninger om en psykisk påvirkning efter hundebid.

Heller ikke i sagens øvrige lægelige materiale er der noget sted journalført en psykisk påvirkning hos klager efter hundebid.

Klager blev (pba. henvisningen fra egen læge) tilset hos en speciallæge ved [privathospitalet] d. 19. juli 2022. Speciallægen journalførte følgende i sit notat: '*I bund og grund et fint ar, som stadigvæk er umodent [...]*' Der er fortsat ingen beskrivelser af/om nogen former for psykisk påvirkning hos klager.

Samtlige sagens lægelige akter fremlægges som bilag F-I, og det fremhæves igen for nævnet, at der **INGEN** lægelig dokumentation er for **NOGEN** psykiske gener/symptomer.

Mailkorrespondancen mellem Aros og klager

I bilag J, s. 3-4, kan man se en mail fra klager af 27. juni 2022 til Aros, hvor klager kontaktede selskabet, da der nu var gået 1 år siden skadedatoen og beskrev heri sine gener for Aros.

Klager oplyste ved henvendelsen til Aros, at klager havde fået en henvisning til undersøgelse mhp. at få arret korigeret/fjernet. Klager skrev samtidig, at arret mindede ham om hændelsen hver eneste dag, og at klager blev forskrækket, hvis en hund gøede, og at han måske havde fået 'mini-PTSD'.

Det fremhæves, at denne mail altså blev sendt til Aros d. 27. juni 2022 og dermed mere end 1 år efter skadedatoen, og at dette er første gang, at klager nævner psykiske gener overfor selskabet.

Ifølge bilag J, jf. s. 1, henvendte klager sig atter til Aros d. 19. juli 2022, efter at klager havde været tilset på [privathospitalet]. Klager skrev til Aros, at lægen på [privathospitalet], ikke kunne forbedre arret, og at klager nu måtte leve med det, herunder blive mindet om hundeangrebet/biddet, hver gang han så på sit ar.

Også i bilag K er der en mailkorrespondance mellem Aros og forsikringstager, idet det bl.a. kan oplyses, jf. s. 1, at klager d. 15. september 2022 beskrev sine gener på mail overfor Aros, herunder oplyste om, at klager havde psykisk mén i form af at blive mindet om episoden og at være bange for hunde.

Som gennemgangen ovenfor viser var det først d. 27. juni 2022, at klager nævnte/beskrev en psykisk påvirkning efter hændelsen, der fandt sted året forinden – d. 9. juni 2021.

Der gik således **mere end 1 år**, før klager oplyste Aros om, at han var psykisk påvirket efter hundebiddet.

Manglende strakssymptomer

Det er et krav for at kunne dokumentere årsagssammenhæng, at klager kan godtgøre, at der lægeligt bedømt foreligger relevante symptomer straks efter hændelsen.

Kravet om at der skal være relevante akutte symptomer straks gælder både for fysiske og psykiske skader.

I denne sag er der INGEN lægelig dokumentation af nogen art for, at klager har pådraget sig psykiske gener efter hændelsen d. 9. juni 2021.

Der foreligger således ikke ét eneste lægenotat, behandlernotat eller lignende om psykiske symptomer efter den anmeldte hændelse.

Klager har således heller ikke gået ved psykolog efter hændelsen, og klager har heller ikke været henvist hertil, idet klager ikke har søgt læge (eller anden behandler) pga. eventuelle psykiske symptomer.

Samlet set gøres det derfor gældende, at der ikke foreligger den fornødne lægelig dokumentation for strakssymptomer.

Det forhold, at klager *mere end 1 år efter skadedatoen* i en mail til Aros oplyste om, at han var psykisk påvirket efter hændelsen, er ikke tilstrækkeligt til dokumentation af strakssymptomer, da mailen ikke er sendt i nær tidsmæssig sammenhæng med skadedatoen.

I øvrigt gøres det gældende, at *en mail* til sit forsikringsselskab ikke har nogen bevisværdi i en privat ulykkessag og ikke kan sidestilles med et lægeligt notat.

Aros har noteret sig, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings læge med speciale i psykiatri har skrevet i sin interne vurdering, jf. bilag L, at *'Det er næppe særligt overraskende at skl ikke har henvendt sig til læge med dette problem. Det virker troværdigt, foreslår + 2% i psykisk mén for angst for hunde.'*

Hertil bemærker Aros, at beviskravet i en privat ulykkessag er **overvejende sandsynligt**, og at klager ikke har løftet denne bevisbyrde i kraft af formuleringen 'det virker troværdigt'. Strakssymptomer om psykiske gener er med andre ord ikke **godtgjort** herved af klager.

For så vidt angår de tre øvrige læger hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, skal det fremhæves, at der er tale om læger med speciale i ortopædkirurgi, og at læge 1 bl.a. skriver i sin vurdering, at *'[...] Selv med 2 % fra psykisk mén synes jeg ikke at vi når 5 %, men på kanten.'* De to øvrige speciallæger i ortopædkirurgi ender på 5 % med afsæt i vansir, psykiske og lokale gener, dog uden nævneværdige begrundelser herfor.

Der er således ikke nogen 'stærke' lægelige argumenter for dokumentation af strakssymptomer at finde i de fire lægekonsulenters interne vurderinger.

Aros bestrider derfor, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har afgjort sagen korrekt efter de bevisbyrdereregler, der gælder for en privat ulykkessag.

Selvom Aros har rejst problemstillingen overfor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring valgt at fastholde sin udtalelse, jf. bilag B – og det helt uden at forelægge sagen for deres lægekonsulenter igen trods opfordring hertil.

Samlet gøres det herefter gældende, at klager ikke har fremlagt den fornødne lægelige dokumentation for strakssymptomer og allerede af denne grund, har klager ikke godtgjort årsagssammenhæng mellem hændelsen og et evt. psykisk mén.

Manglende brosymptomer

I forlængelse af afsnittet ovenfor gøres det gældende, at klager heller ikke har fremlagt lægelig dokumentation for brosymptomer.

Der skal atter henvises til, at det INTET sted i det lægelige materiale er beskrevet, at klager har psykisk mén efter den anmeldte hændelse.

Det oplyses således igen, at der alene foreligger oplysninger om psykiske gener i en maildialog mellem klager og Aros, at den første mail omhandlende psykiske gener er dateret til mere end 1 år efter hændelsen, og at der ikke efter den seneste mail af 15. september 2022 findes nogen maildialog mellem parterne med oplysninger om psykisk mén.

Det gøres igen gældende, at en maildialog med sit forsikringsselskab ikke kan sidestilles med lægelige notater om gener/symptomer, ligesom det gøres gældende, at der foreligger følgende **symptomfri** perioder uden dokumentation for gener/symptomer:

(i) skadedatoen og frem til d. 27. juni 2022 (første mail til Aros)

(ii) 15. september 2022 til 23. januar 2023 (hvor AES angiveligt modtog en spørgeskema-besvarelse fra klager)

Og

(iii) 23. januar 2023 til dags dato

Klager har således ikke dokumenteret, at klagers psykiske gener har været ved **kontinuerligt** fra skadedatoen og frem til nu, hvor ménet skal vurderes.

Der foreligger således flere perioder på mere end 1 år, hvor der ikke er nogen oplysninger om psykiske gener.

Samlet gøres det herefter gældende, at klager ikke har fremlagt den fornødne lægelige dokumentation for brosymptomer og også af denne grund, har klager ikke godtgjort årsagssammenhæng mellem hændelsen og et evt. psykisk mén.

Tabsbegrænsningspligt

Klager har som nævnt ikke søgt hverken læge eller anden relevant behandler – af nogen art – efter hundebidde.

Det vides således ikke, om klager kunne have fået sit psykiske traume behandlet/ helbredt/nedbragt, idet klager slet ikke har undersøgt denne mulighed.

Dette til trods for, at der faktisk er dækning på klagers ulykkesforsikring for psykologhjælp med op til 10 behandlinger efter et forsikringsdækket traume.

Aros gør hertil gældende, at klager har tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt, jf. forsikringsaftalelovens §§ 51 og 52 sammenholdt med forsikringsbetingelsernes pkt. 5.3, ved ikke at kontakte egen læge eller anden relevant behandler for at få håndteret sit (angivelige) psykiske traume.

Det må således lægges til grund, at klager ikke har søgt relevant og rimelig behandling for sin psykiske tilstand efter hundebidde, idet klager slet ikke har søgt hjælp hos hverken egen læge eller

anden relevant behandler, at dette (angiveligt) har medført et ubehandlet traume hos klager, og at klager således ikke har deltaget i forsøg på at begrænse sit tab.

Også af denne grund skal Aros ikke kompensere klager økonomisk via varigt mén for et eventuelt ubearbejdet/ubehandlet psykisk mén.

Opsamling

Aros går samlet set gældende, at klager ikke har godtgjort årsagssammenhæng mellem hændelsen og sit psykiske mén, hvorfor det samlede varige mén er mindre end 5 % grundet manglende lægelig dokumentation for både straks- og brosymptomer.

Aros gør herved samtidig gældende, at nævnet skal tilsidesætte/se bort fra den udtalelse, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er kommet med, idet der ikke hos Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er foretaget en korrekt juridisk vurdering af årsagssammenhæng.

Aros skal således venligst bede nævnet om at afgøre denne private ulykkessag ud fra de bevisbyreregler, der gælder.

Det italesættes igen, at bevisbyrden er ligefrem og dermed påhviler klager, og at klager skal godtgøre (med overvejende grad af sandsynlighed), at klager har fået et varigt mén på samlet mindst 5 %.

Hvis nævnet finder, at der er den fornødne dokumentation for straks- og brosymptomer i relation til klagers psykiske mén, anmodes nævnet om at oplyse i sine præmisser, hvori denne dokumentation består, herunder hvordan denne dokumentation kan godtgøre et psykisk mén efter ulykken – dette til brug for sagsbehandling af denne type sager fremover."

Klageren har i brev af 23/6 2025 til nævnet bl.a. anført:

"har uploadet [modpartens ansvarsforsikringsselskabs afgørelse] hvor de acceptere min skade så Aros og [modpartens ansvarsforsikringsselskab] er ikke enig?"

Selskabet har i brev af 31/7 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Selskabet har noteret sig, at [modpartens ansvarsforsikringsselskab], som ansvarsselskab for hunden, har tilbudt klager en méngodtgørelse på 5 % svarende til vurderingen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

[Modpartens ansvarsforsikringsselskab] har i sit erstatningstilbud til klager ikke fremlagt en specifik begrundelse for deres vurdering af det varige mén til 5 %, herunder en begrundelse for hvorfor [modpartens ansvarsforsikringsselskab] finder, at der er godtgjort straks- og brosymptomer. [Modpartens ansvarsforsikringsselskab] følger blot – uden skriftlig begrundelse – udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. ordene '*Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at dit varige mén er 5 % [...]*'

Ankenævnet for Forsikring

8.

103720

[Modpartens ansvarsforsikringsselskab] anvender således udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en afgørelse, de skal følge, selvom der alene er tale om en *vejledende* udtalelse, der skal indgå i deres vurdering af det varige mén sammen med sagens øvrige akter.

Det forhold, at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] således – uden nærmere skriftlig begrundelse – har tilbudt klager 5 % i overensstemmelse med den vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, medfører ikke en ændret vurdering hos Aros Forsikring.

Selskabet fastholder fortsat, at klager ikke har godtgjort et varigt mén på mindst 5 %, da der **ikke foreligger lægelig dokumentation for straks- og brosymptomer.**

Et andet forsikringsselskabs erstatningstilbud ændrer ikke herved.

Det bemærkes afslutningsvist, at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] har afgjort sin sag efter EAL, og at Aros Forsikring skal vurdere sin sag efter reglerne for en privat ulykkessag. Der er således også forskel på lovgrundlaget bag vurderingerne.

Aros Forsikring skal i øvrigt henvise til alle de anbringender, der er gjort gældende i sit tidligere partsindlæg.

Det fastholdes således, at det varige mén er mindre end 5 %, da der i denne konkrete sag er det nødvendige og tilstrækkelige juridiske grundlag for at tilsidesætte den udtalelse, der er kommet fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring."

Klageren har i brev af 14/8 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er født i ... og opvokset i en tid og kultur, hvor man som udgangspunkt lærte at leve med de mén, man fik – og hvor det ikke var almindeligt at søge psykologhjælp, medmindre det var en meget alvorlig situation. Jeg har ærligt talt aldrig haft et klart billede af, hvad en psykolog kunne hjælpe med i en sådan sammenhæng, og det var derfor ikke naturligt for mig at opsøge psykolog efter hændelsen.

Først da jeg blev opmærksom på forsikringsbranchens praksis i sådanne sager, forstod jeg, at den manglende psykologkontakt kunne få betydning for min sag. Det er jeg naturligvis ærgerlig over i dag – og derfor tilbød jeg også over for Aros Forsikring, at jeg gerne ville lade mig vurdere af en psykolog, hvis det kunne styrke dokumentationen.

Dette tilbud blev imidlertid afslået af Aros Forsikring."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Nævnet har blandt andet modtaget billeder af klagerens skade og en illustreret tegning af hændelsesforløbet fra klageren. Uddrag af bilagene gives nedenfor.

Det fremgår af skadestueepikrise af 9/6 2021 bl.a.:

"Blev bidt i ve. arm af en hund i morges kl. 7.30 under en løbetur, været velbefindende lige siden. Ingen oplevelse af føleforstyrrelse el.kraftnedsættelse i arm. Let blødning

...

Objektivt

Ekstremiteter: Inspektion: På ve. arm ses åben tværgående sår svarende til den proksimale side af underarm udgående fra laterale epikondyl. 10 cm langt. Der kan ses ned til underliggende muskulatur, som er intakt. Let blødning.

Palpation: Ingen ossøs ømhed svarende til laterale og mediale epikondyl, samt olecranon, ingen ømhed v. palpation af radius og ulna i helederes forløb, bevægelse i albueled. Ingen sideløshed af de kollaterale ligamenter. Normal fleksion og ekstension i albueled. Normal supination og pronation.

Neurovsk. forhold: Normal kapillærrespons på ve. side, mærkbar puls ia. radialis og a. ulnaris. Normal kraft over albueled og håndled.

Let nedsat sensibilitet svarende til dorsal side af underarm.

...

... der bliver lagt 6 sting."

Det fremgår af skadeanmeldelse af udateret dato bl.a.:

"Hvordan er ulykken sket?: Angrebet af hund der bed mig i venstre underarm

Hvor på kroppen er der sket skade?: Venstre underarm

Er der nogen, der er skyld i ulykken?: [et andet forsikringsselskab] ...

...

Har tilskadekomne tidligere været udsat for en ulykke?: 2013 skiulykke hvor jeg slog skulder."

Det fremgår af mail fra klageren til modpartens ansvarsforsikringsselskab, som selskabet modtog sammen med skadeanmeldelsen af udateret dato bl.a.:

"Forud for hændelsen.

Jeg har tit set det unge par fra ... gå tur med deres store [hund].

De Kan simpelt hen ikke styre den.

... læner sig nærmest bagover for at holde hunden og [parteren] bliver trukket afsted.

Derfor har jeg også som hundeejer igennem 30 år haft lyst til at gå over til dem og fortælle at de skulle få den på skole, er dog kun blevet til tanker.

...

Hændelsen. På dagen d.9/6-21 kl. 7,30

...

Jeg ser i god tid at der kommer en hund og ejer imod mig og trækker ekstra til højre, det samme gør hundeføreren. hun kan dog ikke holde sin hund der springer op og bider mig i venstre underarm.

Jeg kigger på bidet og bliver temmelig forskrækket.

Tager min højre hånd og holder over biddet, hvorefter jeg sætter i løb mod min bolig for at ringe 112, jeg råber samtidig til hundeejeren at hun skal følge efter mig til mit hus.

...

Politiet ankommer ret hurtigt til vores hus, efter vi er kørt, dog uden ide om hvem der har sendt dem.

De får et telefonnummer til os af vores [barn], hvorefter vi bliver ringet op i bilen på vej til skadestuen.

Her spørger de ind til Hændelsen og spørger om vi vil anmelde det.

Jeg siger vi gerne vil have betænkningstid hvad angår anmeldelsen, idet jeg lige vil snakke med hundeejerne.

Vi er tilbage fra skadestuen kl. 12 temmelig rystet, hviler jeg mig lidt, hvorefter vi går op til apoteket efter pencilen der er blevet ordineret. På tilbagevejen går vi forbi hundeejeren ...

Jeg snakker her med ... og fortæller ham hvad politiet sagde til mig.

Forsikringsmæssigt havde en politianmeldelse ingen betydning, men ville give dem en bøde på 5000 og hunden vil højst sandsynligt blive beordret aflivet.

Derfor siger jeg til ... at jeg ikke vil anmelde det hvis de aflivede deres hund.

Det kunne om ingen omstændighed komme på tale.

Så vi endte med at jeg skulle anmelde det, som sagt så gjort

Politiet kom her kort tid efter tror kl. 17

Fik denne historie.

Hertil skal siges da jeg konfronterer [hundeejeren] om at de ikke havde styr på hunden, og de burde gå på skole med den.

Fortæller han noget meget rystende. De går på huneskole hvor hunden bliver trænet i at angribe i armen, så han mener det var derfor den gjorde det.

Da det typisk var løbende statister med bide ærme på.

Mine forhåbninger til dette er jeg får en eller anden erstatning for varig men Ar på underarm

Jeg ønsker også advokat bistand betalt af jer

Og at Hunden bliver aflivet så dette ikke gentager sig.

Hvem ved næste gang er det måske et barn

Jeg har heller ikke lyst at møde denne hund igen i mit kvarter.

Det er efter min mening det eneste rigtige at gøre.

Snart ved hele kvarteret det og de må være ubehageligt at gå tur med sin hund der er trænet til at bide i arm, og alle frygter."

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 11/6 2021 bl.a.:

"For 2 dage siden bidt i ve. arm af hund, sutureret på skadestuen, nu gennemsvining af forbindingen.

Der skiftes forbindelse; der ses i forbindelse med dette ingen tegn til infektion og ej heller tegn til yderligere sivning."

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 21/6 2021 bl.a.:

"Opfølgning cicatrice e. hundebid, ve. arm.

Der ses lille defekt i mediale ende, renses for fibrin.

Ikke mistanke om infektion.

Det skønnes, at det er lige tidligt nok at fjerne suturerne; dog fjernes den midterste ligesom de suturerender, der er vokset ned i cicatricen løftes fri.

Er på vej på ferie; mener selv at kunne fjerne de resterende suturer om nogle dage; det tror jeg også, han kan.

...

Edihenvisning: Fysioterapi."

Det fremgår af eportalen fra klageren til klagerens læge af 1/9 2021 bl.a.:

"Jeg blev bidt af en [hund] for 3 måneder siden, Arret er tyk af arvæv som jeg gerne vil have fjernet. Hvor længe skal der gå før man får det fixet ved kirug?"

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 22/9 2021 bl.a.:

"Arvæv efter hundebid.

Lokaliseret til ve underarm.

Det er tværgående. Det er fortykket væv.

Der er ømhed når man trykker ind i arret.

Arret er fortykket og generende.

Det er 8 cm langt. Op til 2 cm tykt hvor det er bredest.

Ønsker vurdering ift evt revurdering af år da det er generende for patienten."

Det fremgår af henvisning til ortopædkirurgisk afdeling af 22/9 2021 bl.a.:

"Ønsket undersøgelse/behandling/problemstilling

Vurdering af arvæv efter hundebid."

Det fremgår af henvisning til plastikkirurgisk afdeling af 3/12 2021 bl.a.:

"Ønsket undersøgelse/behandling/problemstilling
generende arvæv."

Det fremgår af mail fra selskabet til klageren af 24/6 2022 bl.a.:

"Det er nu ca. 1 år siden, at du var ude for din ulykke.

...

Såfremt du fortsat har gener efter ulykken, bedes du oplyse os om følgende:

- En beskrivelse af dine aktuelle gener.
- Oplysning på behandlingssteder med angivelse af navn og adresse (egen læge, sygehus/hospitaler (inkl. afdelinger), fysioterapeuter og andre behandlere)."

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 27/6 2022 bl.a.:

"Jeg har fået et kæmpe ar der sidder på min venstre underarm og minder mig om hændelsen hver eneste dag

Arret er tykt og grimt, og huden omkring summer, klør, og er delvist følelsesløs, ca.30 cm omkreds. Ved stød ind på arret gør det frygteligt ondt.

Jeg har fået en henvisning til en undersøgelse, hvor det skal vurderes hvorvidt mit ar kan fjernes

Jeg har altid selv haft hund, på nær de sidst 2 år, hvorfor jeg også altid har betragtet mig selv som værende hundeelsker og kender.

Desværre er jeg ikke længere den samme overfor hunde. Jeg bliver forskrækket hvis en hund gør, fx bag en hæk, og jeg vælger at gå den anden vej hvis jeg ser en [race af hund]. Om det er en mini-PTSD og om det lige pludselig bliver være, ja det jo ikke til at vide, men en ting er sikkert; det er vanvittigt ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden.

Som i allerede er bekendt med. blev jeg behandlet på dagen for ulykken / overfaldet på [hospitalet]. 9/6-2021

Herefter har jeg været ved egne læge og fået rensset sår og sener fjernet sting.

...

Han har også givet mig en henvisning til privat hospital, som nu nok er udløbet idet jeg ikke har været der pga. det var bedst at vente til efter der var gået et År."

Det fremgår af journal fra privathospitalet af 19/7 2022 bl.a.:

"Patienten kommer nu til samtale omkring konsultation af arret.

Objektivt

Der ses et ar, som er en anelse fortykket og rødligt. Patienten angiver, at arret stadigvæk klør af og til.

Der ses stikmærker efter suturering

Ingen indtrækning

Ankenævnet for Forsikring

13.

103720

Plan

I bund og grund et fint ar, som stadigvæk er umodent. Patienten ønsker arret fjernet. Jeg fortæller at det selvfølgelig ikke kan lade sig gøre og at man ved arkorrektion kan fjerne det gamle ar og lave et nyt ar.

Det jeg anbefaler patienten er, at vente 1 år til 1½ og hvis arret stadigvæk ikke er pænt nok og stadigvæk lidt for tydelig, så kan der foretages laser på arret."

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 19/7 2022 bl.a.:

"Han vil ikke være i stand til at forbedre arret.

Så jeg må lære at leve med det, og blive mindet om Hundeangrebet /biddet hver gang jeg ser det."

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 15/9 2022 bl.a.:

"Her er et link til foto af mit ar som det ser ud i dag.

...

Arret er 8 cm. lang og 2 cm bred ved det store sting
Armen er fuld funktionsdygtig

Jeg har været ved plastikkirurg for egne regning. han konstaterede at de ikke ville kunne forbedre det [privathospitalet].

Mine fysiske men er følgende

Kløen

Øm ved fx stød ind på det

Sovende hud i omkreds af 10 cm.

Mine psykiske men er følgende.

Bliver konstant mindet om episoden

Når jeg ser på det

Når det klør

Når det er ømt

Når huden sover

Jeg er bange for hunde nu, og derfor ikke rart at blive mindet om episoden mange gange hver eneste dag."

Det fremgår af mail fra selskabets lægekonsulent til en sagsbehandler i selskabet af 22/9 2022 bl.a.:

"Vi ved hvilken skade der er opstået på den venstre underarm ved albuen og det er syet sammen og er givetvis helet.

Han er set af speciallæge i plastikkirurgi 19/7-2022 og der er her beskrevet et ar der er noget bredt og let lejlighedsvist kløende.

Ud fra beskrivelsen er der ikke noget hos speciallægen der burde give et mén som følge af vansir.

Jeg kan se at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] har ansvaret på hunden.

I min optik er dette ikke et vansirende ar og dermed ikke et mén på 5% bedømt efter H.1. Dette sår giver ikke en funktionsreduktion og er ikke vansirende efter min vurdering i et omfang der gør at det udløser 5%.

Han synes sikkert dette er urimeligt, men vi må så håbe at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] er enig.

Der er ikke nogen nedsat ledbevægelighed og kan heller ikke være det med dette overfladiske sår."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 11/3 2025 indhentet af det indklagede selskab bl.a.:

"Vi vurderer, at den anmeldte ulykke har medført et varigt mén på 5 %.

...

Begrundelse for vurderingen

Vi er ved anmodning den 7. oktober 2022 blevet bedt om at vurdere det varige mén som følge af den ulykke, som [klageren] var ude for den 9. juni 2021.

Grundlaget for vores vurdering

Kort beskrivelse af ulykken

[Klageren] kom gående på en sti, da en [hund] angreb ham og bed ham i venstre underarm.

Primær lægekontakt

Han blev tilset på skadestuen samme dag, hvor han fik en stivkrampevaccination. Såret på venstre underarm blev syet med seks sting.

Yderligere lægekontakt

Den 11. juni 2021 blev han tilset ved egen læge, hvor forbindingen blev skiftet. Der var ingen tegn til infektion eller yderligere sivning fra såret.

Han fik fjernet sting ved lægen den 21. juni 2021.

Den 22. september 2021 blev han henvist til vurdering ved en plastikkirurg grundet gener fra sit cirka otte centimeter lange og to centimeter tykke ar på venstre underarm, hvor der ligeledes var fortykket arvæv.

Den 19. juli 2022 blev han tilset på [præprivathospitalet] for en snak om mulig arkorrektion. Det blev vurderet, at der var tale om et fint ar, og han blev anbefalet at vente cirka 1-1,5 år.

Sådan har vi vurderet det varige mén

Det varige mén bliver fastsat ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som [klageren] har til daglig på grund af ulykken. Til det bruger vi vores vejledende méntabel, og i oversigten herunder fremgår det, hvilket indhold i méntabellen vores vurdering er baseret på:

Krops-/sygdomsområde	Vedrørende	Punkt i méntabel
Vansir	-	H.1.

Efter tabellens punkt H.1. vurderes ikke skæmmende ar i ansigtet eller på kroppen eller ekstremiteterne, til mindre end 5 %.

Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. juni 2021 og de aktuelle gener i venstre underarm samt de psykiske gener. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at ulykken er egnet til at medføre varige gener. Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at [klageren] var udsat for en tilstrækkelig og relevant belastning, da han blev angrebet af en stor [hund], som bed sig fast i hans venstre underarm.

[Klageren] klager aktuelt over gener i form af et cirka otte centimeter langt og to centimeter bredt ar, hvorfra huden sover. Der er fortykkelse af arvæv, som klør, er ømt og som han finder frygtelig grimt. Rent psykisk bliver han mindet om hundeangrebet hver dag, og han er nu bange for hunde.

Det er vores lægefaglige vurdering, at de kosmetiske gener bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt H.1. Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at [klageren] har et mindre skæmmende ar på venstre underarm med lokale gener i form af kløen, ømhed og sovende fornemmelse i huden.

Det er endvidere vores lægefaglige vurdering, at der er grundlag for et tillæg til det samlede mén som følge af psykiske gener i form af angst for hunde. Det bemærkes hertil, at vi finder det medicinsk plausibelt, at [klageren] ikke har henvendt sig ved lægen med dette problem.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med ulykken den 9. juni 2021 skønsmæssigt har medført et samlet varigt mén på 5 %.

Lægekonsulent

Tre af vores lægekonsulenter med speciale i henholdsvis psykiatri og ortopædkirurgi har deltaget i behandlingen af sagen."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægekonsulents vurdering af 8/4 2025 bl.a.:

"Den 3/3-2025 – Speciallæge i psykiatri:

'030325: Skl blev 090621overfaldet af stor hund, blev bidt i arm, egnet til at medføre angst for hunde, hvilket skl selv anfører. Det er næppe særligt overraskende at skl ikke har henvendt sig til læge med dette problem. det virker troværdigt, forslår + 2 % i psykisk mén for angst for hunde.'

Den 3/3-2025 – Speciallæge 1 i ortopædkirurgi:

'Billeder viser mindre skæmmende ar som relateres til H.1 < 5 %. Selv med 2 % fra psykisk mén synes jeg ikke at vi når 5 %, men på kanten.'

Den 8/3-2025 – Speciallæge 2 i ortopædkirurgi:

'Enig i vansom på 2-3% tænker vi bør give et tillæg for lokale gener og dermed sammen med psyk mén ende på 5%.'

Den 9/3-2025 – Speciallæge 1 i ortopædkirurgi:

'Helt acceptabelt med samlet (incl psyk, vansom og lokale gener) mén 5 %, se venligst vores svar.'"

Det fremgår af mail fra modpartens ansvarsforsikringsselskab til klageren af 22/4 2025 bl.a.:

"Vi har opgjort erstatning

Vi betaler erstatning i forbindelse med uheldet den 9. juni 2021, hvor du kom til skade.

Méngodtgørelse

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet, at dit varige mén er 5%."

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings genvurdering af 2/5 2025 bl.a.:

"Vi vurderer fortsat, at [klageren] har et varigt mén på 5 %.

...

Begrundelse for vurderingen

Vi har den 23. april 2025 modtaget en anmodning fra Aros Forsikring om genvurdering på baggrund af vores udtalelse af den 11. marts 2025 om varigt mén.

Det fremgår af anmodningen, at Aros Forsikring er af den opfattelse, at [klageren] ikke har løftet sin bevisbyrde for, at hændelsen den 9. juni 2021 med overvejende sandsynlighed har medført psykiske gener, hvorfor de ikke finder, at disse gener skal indgå i vurderingen af det varige mén. Aros Forsikring lægger vægt på, at der vedrørende de psykiske gener ikke er dokumenteret straks- eller brosymptomer i de lægelige akter på sagen.

Vi bemærker hertil, at vi ikke har modtaget nye oplysninger i anmodningen om genvurdering.

Vi fastholder vores tidligere vurdering, fordi vi fortsat finder, at der er dokumenteret såvel medicinsk som juridisk årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. juni 2021, hvor [klageren] gik på en sti, da han blev angrebet af en stor [hund], som bed sig fast i hans venstre underarm og efterlod et stort, dybt sår, der blev syet med seks sting, og de aktuelle psykiske gener i form af angst for hunde. Vi finder derfor fortsat, at de psykiske gener begrundet et tillæg til det varige mén, således at dette samlet skal fastsættes til skønsmæssigt 5 %.

Det er indgået i vores vurdering, at [klageren] blev tilset på skadestuen samme dag som ulykken. Her blev der fundet et cirka 10 centimeter langt sår, hvor der kunne ses ned til den underliggende muskulatur. Videre er det indgået i vores vurdering, at [klageren] den 15. september 2022, i en mail til Aros Forsikring, klagede over psykiske gener i form af angst for hunde samt flashbacks til ulykken. Af spørgeskemabesvarelsen, modtaget fra [klageren] den 23. januar 2023 fremgår det ligeledes, at [klageren] rent psykisk bliver mindet om hundeangrebet hver dag, og at han nu er bange for hunde.

Vi finder således, på baggrund af sagens oplysninger, at der er dokumenteret årsagssammenhæng mellem ulykken og de aktuelle psykiske gener i form af angst for hunde, desuagtet, at [klageren] ikke har konsulteret læge eller psykolog herom.

Idet der ved anmodning om genvurdering ikke er indsendt nye medicinske oplysninger, har sagen ikke været forelagt vores interne lægekonsulent, da der udelukkende er tale om en juridisk problemstilling.

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

103720

Vi vurderer således fortsat, at det varige mén er 5 %."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne U03-01:

"3. Hvad dækker forsikringen

3.1

Forsikringen dækker direkte følger af ulykkestilfælde.

3.2

Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

4. Hvad dækker forsikringen ikke**4.1 Manglende årsagssammenhæng**

For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

4.2 Sygdom m.m.

...

Forsikringen dækker kun psykiske skader, hvis disse er en følge af en egentlig fysisk skade på den forsikrede person, eller hvis der har været fare for egentlig fysisk skade på den forsikrede person.

...

5. Når skaden er sket

...

5.3

Tilskadekomne skal være under stadig behandling af læge og følge dennes forskrifter. Aros Forsikring er berettiget til at indhente oplysninger hos enhver læge, der behandler eller har behandlet tilskadekomne og til at lade tilskadekomne undersøge af en af Aros Forsikring og skadelidte i fællesskab valgt læge."

Nævnet udtaler:

Klager anmeldte, at han den 9/6 2021 blev bidt af en hund i venstre underarm. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist årsagssammenhængen mellem hændelsen og klagerens psykiske mén, idet der ikke er dokumenteret straks- og brosymptomer. Klageren ønsker, at selskabet anerkender Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af méngraden på samlet 5 % som følge af hændelsen.

Klageren har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring både i udtalelsen og i revurderingen er kommet frem til, at klageren har et samlet varigt mén på 5 % bestående af fysiske mén (ar og nervegener) og psykiske mén (angst for hunde). Klageren har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægekonsulenter har vurderet, at der er rimelig sandsynlig sammenhæng mellem hændelsen og angsten for hunde, selvom klageren ikke har dokumenteret de psykiske gener i tidsnær sammenhæng med hændelsen. Klagerne har anført, at modpartens ansvarsforsikrings-

selskab har fulgt Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering. Klageren har anført, at han er fra en generation, hvor det ikke er almindeligt at søge psykologhjælp, og at selskabet i øvrigt har afvist klagerens tilbud om at lade sig vurdere af en psykolog.

Selskabet har anført, at der i de tidsnære lægelige bilag ikke er oplysninger om en psykisk påvirkning, og at den første omtale af psykiske gener er i klagerens mail til selskabet af 27/6 2022. Selskabet har anført, at "en mail til sit forsikringsselskab ikke har nogen bevisværdi i en privat ulykkessag og ikke kan sidestilles med et lægeligt notat". Selskabet har anført, at klageren ikke i skadeanmeldelsen har angivet, at han fik psykiske gener af hændelsen, selvom det er sædvanligt, at kunderne nævner både fysiske og psykiske gener i en skadesanmeldelse. Selskabet har anført, at de psykiske gener ikke har været kontinuerlige fra skadetidspunktet og til nu, og at der har været flere perioder på over et år, hvor klageren ikke har klaget over de psykiske gener. Selskabet har anført, at selskabet og selskabets lægekonsulent ikke er enige i, at klageren har godtgjort et varigt psykisk mén efter hundebiddet, hvorfor det samlede varige mén efter hændelsen ikke kan løftes op på 5 % som angivet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har afgjort sagen korrekt efter de bevisbyrdereregler, der gælder for en privat ulykkessag. Beviskravet i en privat ulykkessag er overvejende sandsynligt, hvilket speciallægen i psykiatri, der ifølge de interne lægeark fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har deltaget i vurderingen af sagen, ikke tillægger vægt i sin vurdering. De tre andre lægekonsulenter har speciale i ortopædkirurgi, og at der ikke fremgår "stærke lægelige argumenter". Selskabet har anført, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ikke har ville forelægge selskabets kritik til lægekonsulenterne. Selskabet har anført, at klageren ikke har opfyldt tabsbegrænsningspligten, idet klageren ikke har opsøgt egen læge eller anden relevant behandler, og at det er uvist om klagerens gener kunne have været behandlet. Selskabet har anført, at modpartens ansvarsforsikringsselskabs vurdering ikke kan føre til et andet resultat, idet ansvarsforsikringsselskabet har afgjort sagen efter erstatningsansvarsloven, som selskabet ikke er bundet af.

Det fremgår af skadestueepikrise af 9/6 2021, at klageren "blev bidt i ve. arm af en hund i morges kl. 7.30 under en løbetur, været velbefindende lige siden. Ingen oplevelse af føleforstyrrelse el.kraftnedsættelse i arm. Let blødning ... På ve. arm ses åben tværgående sår svarende til den proksimale side af underarm udgående fra laterale epikondyl. 10 cm langt. Der kan ses ned til underliggende muskulatur, som er intakt".

Det fremgår af skadeanmeldelse af udateret dato, at klageren blev "angrebet af hund der bed mig i venstre underarm ... Hvor på kroppen er der sket skade?: Venstre underarm".

Det fremgår af mail fra klageren til modpartens ansvarsforsikringsselskab, som selskabet modtog sammen med skadeanmeldelsen af udateret dato, at klageren "ser i god tid at der kommer en hund og ejer imod mig og trækker ekstra til højre, det samme gør hundeføreren. hun kan dog ikke holde sin hund der springer op og bider mig i venstre underarm. Jeg kigger på bidet og bliver temmelig forskrækket. Tager min højre hånd og holder over biddet, hvorefter jeg sætter i løb mod min bolig for at ringe 112 ... Vi er tilbage fra skadestuen kl. 12 temmelig rystet, hviler jeg mig lidt, hvorefter vi går op til apoteket efter pencilen der er blevet ordineret. På tilbagevejen går vi forbi hundeejeren ... og fortæller ham hvad politiet sagde til mig. Forsikringsmæssigt havde en politianmeldelse ingen betydning, men ville give dem en bøde på 5000 og hunden vil højst sandsynligt blive beordret aflivet. Derfor siger jeg til [hundeejeren] at jeg ikke vil anmelde det hvis de aflivede deres hund. Det kunne om ingen omstændighed komme på tale. Så vi endte med at jeg skulle anmelde det, som sagt så gjort ... Mine forhåbninger til dette er jeg får en eller anden erstatning for varig men Ar på underarm ... Og at Hunden bliver aflivet så dette ikke gentager sig.

Hvem ved næste gang er det måske et barn. Jeg har heller ikke lyst at møde denne hund igen i mit kvarter. Det er efter min mening det eneste rigtige at gøre. Snart ved hele kvarteret det og de må være ubehageligt at gå tur med sin hund der er trænet til at bide i arm, og alle frygter".

Det fremgår af journal fra klagerens læge af 22/9 2021, at klageren har "arvæv efter hundebid. Lokaliseret til ve underarm. Det er tværgående. Det er fortykket væv. Der er ømhed når man

Ankenævnet for Forsikring

21.

103720

trykker ind i arret. Arret er fortykket og generende. Det er 8 cm langt. Op til 2 cm tykt hvor det er bredest. Ønsker vurdering ift evt revurdering af år da det er generende for patienten".

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 27/6 2022, at klageren "har fået et kæmpe ar der sidder på min venstre underarm og minder mig om hændelsen hver eneste dag. Arret er tykt og grimt, og huden omkring summer, klør, og er delvist følelsesløs, ca.30 cm omkreds. Ved stød ind på arret gør det frygteligt ondt. Jeg har fået en henvisning til en undersøgelse, hvor det skal vurderes hvorvidt mit ar kan fjernes. Jeg har altid selv haft hund, på nær de sidst 2 år, hvorfor jeg også altid har betragtet mig selv som værende hundeelsker og kender. Desværre er jeg ikke længere den samme overfor hunde. Jeg bliver forskrækket hvis en hund gør, fx bag en hæk, og jeg vælger at gå den anden vej hvis jeg ser en [race af hund]. Om det er en mini-PTSD og om det lige pludselig bliver være, ja det jo ikke til at vide, men en ting er sikkert; det er vanvittigt ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden".

Det fremgår af journal fra privathospitalet af 19/7 2022, at klageren har "et ar, som er en anelse fortykket og rødligt. Patienten angiver, at arret stadigvæk klør af og til. Der ses stikmærker efter suturering. Ingen indtrækning ... I bund og grund et fint ar, som stadigvæk er umodent. Patienten ønsker arret fjernet. Jeg fortæller at det selvfølgelig ikke kan lade sig gøre og at man ved arkorrektion kan fjerne det gamle ar og lave et nyt ar. Det jeg anbefaler patienten er, at vente 1 år til 1½ og hvis arret stadigvæk ikke er pænt nok og stadigvæk lidt for tydelig, så kan der foretages laser på arret".

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 19/7 2022, at klageren oplyser, at plastikkirurgien "vil ikke være i stand til at forbedre arret. Så jeg må lære at leve med det, og blive mindet om Hundeangrebet /biddet hver gang jeg ser det".

Det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 15/9 2022, at klagerens ar "er 8 cm. lang og 2 cm bred ved det store sting. Armen er fuld funktionsdygtig. ... Mine fysiske men er følgende: Kløen. Øm ved fx stød ind på det. Sovende hud i omkreds af 10 cm. Mine psykiske men er føl-

gende: Bliver konstant mindet om episoden. Når jeg ser på det. Når det klør. Når det er ømt. Når huden sover. Jeg er bange for hunde nu, og derfor ikke rart at blive mindet om episoden mange gange hver eneste dag".

Det fremgår af mail fra selskabets lægekonsulent til medarbejder i det indklagede selskab af 22/9 2022, at "Vi ved hvilken skade der er opstået på den ve underarm ved albuen og det er syet sammen og er givetvis helet. Han er set af speciallæge i plastikkirurgi 19/7-2022 og der er her beskrevet et ar der er noget bredt og let lejlighedsvist kløende. Ud fra beskrivelsen er der ikke noget hos speciallægen der burde give et mén som følge af vansir. Jeg kan se at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] har ansvaret på hunden. I min optik er dette ikke et vansirende ar og dermed ikke et mén på 5% bedømt efter H.1. Dette sår giver ikke en funktionsreduktion og er ikke vansirende efter min vurdering i et omfang der gør at det udløser 5%. Han synes sikkert dette er urimeligt, men vi må så håbe at [modpartens ansvarsforsikringsselskab] er enig. Der er ikke nogen nedsat ledbevægelighed og kan heller ikke være det med dette overfladiske sår".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 11/3 2025, at klageren har "et varigt mén på 5 %. ... Indledningsvis vurderer vi, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. juni 2021 og de aktuelle gener i venstre underarm samt de psykiske gener. Vi vurderer, at der er sandsynliggjort straks- og brosymptomer, samt at ulykken er egnet til at medføre varige gener. Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at [klageren] var udsat for en tilstrækkelig og relevant belastning, da han blev angrebet af en stor [hund], som bed sig fast i hans venstre underarm. [Klageren] klager aktuelt over gener i form af et cirka otte centimeter langt og to centimeter bredt ar, hvorfra huden sover. Der er fortykkelse af arvæv, som klør, er ømt og som han finder frygtelig grimt. Rent psykisk bliver han mindet om hundeangrebet hver dag, og han er nu bange for hunde. Det er vores lægefaglige vurdering, at de kosmetiske gener bedst kan sammenlignes med méntabellens punkt H.1. Ved vurderingen har vi lagt vægt på, at [klageren] har et mindre skæmmende ar på venstre underarm med lokale gener i form af kløen, ømhed og sovende fornemmelse i huden. Det er endvidere vores lægefaglige vurdering, at der

er grundlag for et tillæg til det samlede mén som følge af psykiske gener i form af angst for hunde. Det bemærkes hertil, at vi finder det medicinsk plausibelt, at [klageren] ikke har henvendt sig ved lægen med dette problem. ... Tre af vores lægekonsulenter med speciale i henholdsvis psykiatri og ortopædkirurgi har deltaget i behandlingen af sagen".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings lægekonsulents vurdering af 8/4 2025, at "Den 3/3-2025 – Speciallæge i psykiatri: '030325: Skl blev 090621 overfaldet af stor hund, blev bidt i arm, egnet til at medføre angst for hunde, hvilket skl selv anfører. Det er næppe særligt overraskende at skl ikke har henvendt sig til læge med dette problem. det virker troværdigt, forslår + 2 % i psykisk mén for angst for hunde'. Den 3/3-2025 – Speciallæge 1 i ortopædkirurgi: 'Billeder viser mindre skæmmende ar som relateres til H.1 < 5 %. Selv med 2 % fra psykisk mén synes jeg ikke at vi når 5 %, men på kanten'. Den 8/3-2025 – Speciallæge 2 i ortopædkirurgi: 'Enig i vansir på 2-3% tænker vi bør give et tillæg for lokale gener og dermed sammen med psyk mén ende på 5%'. Den 9/3-2025 – Speciallæge 1 i ortopædkirurgi: 'Helt acceptabelt med samlet (incl psyk, vansir og lokale gener) mén 5 %, se venligst vores svar".

Det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings revurdering af 2/5 2025 at "Vi vurderer fortsat, at [klageren] har et varigt mén på 5 %. ... Vi har den 23. april 2025 modtaget en anmodning fra Aros Forsikring om genvurdering på baggrund af vores udtalelse af den 11. marts 2025 om varigt mén. Det fremgår af anmodningen, at Aros Forsikring er af den opfattelse, at [klageren] ikke har løftet sin bevisbyrde for, at hændelsen den 9. juni 2021 med overvejende sandsynlighed har medført psykiske gener, hvorfor de ikke finder, at disse gener skal indgå i vurderingen af det varige mén. Aros Forsikring lægger vægt på, at der vedrørende de psykiske gener ikke er dokumenteret straks- eller brosymptomer i de lægelige akter på sagen. Vi bemærker hertil, at vi ikke har modtaget nye oplysninger i anmodningen om genvurdering. Vi fastholder vores tidligere vurdering, fordi vi fortsat finder, at der er dokumenteret såvel medicinsk som juridisk årsagssammenhæng mellem ulykken den 9. juni 2021, hvor [klageren] gik på en sti, da han blev angrebet af en stor [hund], som bed sig fast i hans venstre underarm og efterlod et stort, dybt sår, der blev syet med seks sting, og de aktuelle psykiske gener i form af angst for hunde. Vi finder

derfor fortsat, at de psykiske gener begrundet et tillæg til det varige mén, således at dette samlet skal fastsættes til skønsmæssigt 5 %. Det er indgået i vores vurdering, at [klageren] blev tilset på skadestuen samme dag som ulykken. Her blev der fundet et cirka 10 centimeter langt sår, hvor der kunne ses ned til den underliggende muskulatur. Videre er det indgået i vores vurdering, at [klageren] den 15. september 2022, i en mail til Aros Forsikring, klagede over psykiske gener i form af angst for hunde samt flashbacks til ulykken. Af spørgeskemabesvarelsen, modtaget fra [klageren] den 23. januar 2023 fremgår det ligeledes, at [klageren] rent psykisk bliver mindet om hundeangrebet hver dag, og at han nu er bange for hunde. Vi finder således, på baggrund af sagens oplysninger, at der er dokumenteret årsagssammenhæng mellem ulykken og de aktuelle psykiske gener i form af angst for hunde, desuagtet, at [klageren] ikke har konsulteret læge eller psykolog herom. Idet der ved anmodning om genvurdering ikke er indsendt nye medicinske oplysninger, har sagen ikke været forelagt vores interne lægekonsulent, da der udelukkende er tale om en juridisk problemstilling".

Det fremgår af forsikringsbetingelserne, at forsikringen dækker direkte følger af ulykkestilfælde. For at opnå dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen er egnet til at forårsage personskade. Det vil sige, om hændelsen i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 4.2, at forsikringen dækker "kun psykiske skader, hvis disse er en følge af en egentlig fysisk skade på den forsikrede person, eller hvis der har været fare for egentlig fysisk skade på den forsikrede person". Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 5.3, at "Tilskadekomne skal være under stadig behandling af læge og følge dennes forskrifter. Aros Forsikring er berettiget til at indhente oplysninger hos enhver læge, der behandler eller har behandlet tilskadekomne og til at lade tilskadekomne undersøge af en af Aros Forsikring og skadelidte i fællesskab valgt læge".

Nævnets flertal udtaler:

Nævnets flertal bemærker, at det er klageren, der har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem ulykken og klagerens gener.

Efter en gennemgang af sagen finder flertallet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har fastsat méngraden til mindre end 5 % under henvisning til, at klageren ikke har godtgjort, at han har pådraget sig varige psykiske gener som følge af det anmeldte ulykkestilfælde. Flertallet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af méngraden til 5 % kan ikke føre til andet resultat.

Flertallet har blandt andet lagt vægt på, at der ikke er fremlagt tidsnære lægelige oplysninger om psykiske gener som følge af hundebiddet, ud over at klageren var nervøs ved den pågældende hund, der bed ham. De første oplysninger om, at klageren har generel angst for hunde og har flash backs til ulykken, fremgår af mail af 27/6 2022, som er ca. 1 år efter hændelsen.

Flertallet har også lagt vægt på, at Arbejdsmarkedet Erhvervssikring har fastsat méngraden for selve arret efter hundebiddet til mindre end 5 %.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Nævnets mindretal udtaler:

Nævnets mindretal bemærker videre, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er den instans, som anvendes til at foretage lægefaglige vurderinger af f.eks. medicinsk årsagssammenhæng. Mindretallet vil derfor kun have grundlag for at tilsidesætte Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering, hvis der foreligger et fornødent sikkert grundlag.

Efter en gennemgang af sagen finder mindretallet, at der ikke foreligger et fornødent sikkert grundlag for at tilsidesætte den vurdering, som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har foretaget. Mindretallet finder, at klageren har et varigt mén på 5 % som følge af ulykken den 9/6 2021. Selskabet skal derfor yde dækning i overensstemmelse hermed.

Ankenævnet for Forsikring

26.

103720

Mindretallet har blandt andet lagt vægt på, at det ikke er bevist af selskabet, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering er foretaget på et sådant faktuel forkert eller ufuldstændigt grundlag, at disse forhold vil kunne begrunde, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelser ikke kan lægges til grund.

Mindretallet har også lagt vægt på, at det fremgår af mail fra klageren til modpartens ansvarsforsikringsselskab, som selskabet modtog sammen med skadeanmeldelsen af udateret dato, at "Jeg kigger på bidet og bliver temmelig forskrækket. ... Vi er tilbage fra skadestuen kl. 12 temmelig rystet ... Jeg har heller ikke lyst at møde denne hund igen i mit kvarter".

Mindretallet har videre lagt vægt på, at det fremgår af journal fra klagerens læge af 22/9 2021, at "arret er fortykket og generende. Det er 8 cm langt. Op til 2 cm tykt hvor det er bredest", og at det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 19/7 2022, at plastikkirurgien "vil ikke være i stand til at forbedre arret. Så jeg må lære at leve med det, og blive mindet om Hundeangrebet /biddet hver gang jeg ser det".

Mindretallet har også lagt vægt på, at det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 27/6 2022, at klageren er "ikke længere den samme overfor hunde. Jeg bliver forskrækket hvis en hund gør, fx bag en hæk, og jeg vælger at gå den anden vej hvis jeg ser en [bestemt racehund]. Om det er en mini-PTSD og om det lige pludselig bliver være, ja det jo ikke til at vide, men en ting er sikkert; det er vanvittigt ubehageligt at rende rundt og være på vagt hele tiden", og at det fremgår af mail fra klageren til selskabet af 15/9 2022, at klageren "er bange for hunde nu, og derfor ikke rart at blive mindet om episoden mange gange hver eneste dag".

Mindretallet har i den forbindelse lagt vægt på, at det fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings speciallæge i psykiatri vurdering af 8/4 2025, at klageren blev "overfaldet af stor hund, blev bidt i arm, egnet til at medføre angst for hunde, hvilket skl selv anfører. Det er næppe særligt overraskende at skl ikke har henvendt sig til læge med dette problem. det virker troværdigt, forslår + 2 % i psykisk men for angst for hunde".

Ankenævnet *for* Forsikring

27.

103720

Det, som selskabet i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

A handwritten signature in blue ink, appearing to be 'Hans-Jørgen Nymark Beck', written in a cursive style.

Hans-Jørgen Nymark Beck